

ورود اروپاییان به حمام های ایرانی ممنوع!

۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ ساعت ۱۰:۵۰

یک حوض مربع شکل بزرگ را در نظر بگیرید که ابعاد آن چیزی در حدود هشت تا ده متر باشد. آب آن از زیر گرم می شود. هر کس به حمام می آید در آن غوطه ور می شود.

در دوره قاجار، خانه‌ها دارای حمام شخصی نبودند. یعنی حمام‌ها، حالت عمومی داشتند و در هر کوچه و گاه در هر شهر تنها یک یا چند حمام وجود داشت. این ویژگی باعث شده بود تا حمام‌ها از نظر نظافت و حتی ساختار و آداب مربوط به آن، وضعیت خاصی داشته باشند.

«هر بامداد ساعت هشت با صدای عجیبی شبیه صدای گاو لیکن منظم و یکنواخت که بیش از یک ربع ساعت طول می کشد از خواب بیدار می شویم. این صدای بوق بلند سفالی است که استاد حمام با نفس خود در آن می دهد تا باطلاع مردم برساند که آب گرم و حمام باز است. هیچ چیز از یک حمام ایرانی کشیف تر نیست. یک حوض مربع شکل بزرگ را در نظر بگیرید که ابعاد آن چیزی در حدود هشت تا ده متر باشد. آب آن از زیر گرم می شود. هر کس به حمام می آید در آن غوطه ور می شود. چون آب در ایران کم است، این حوض هر روز عوض نمی شود. یک نوع قشری بر روی سطح آب شناور است. اهالی با لذت خود را در این آب متعفن فرو می برند که در نتیجه به امراض تنفرآمیزی دچار می گردند. اروپائیان حق داخل شدن در این حمام‌ها را ندارند. آن‌ها بیش از هر طاعون زده‌ای آب را آلوده می سازند. حتی آن‌ها مجاز نیستند که نگاهی به درون آن اندازند.»

منبع: هنری بایندر، سفرنامه هانری بایندر، کردستان، بین‌النهرین و ایران، ترجمه کرامت‌الله افسر، تهران، انتشارات فرهنگسرا، ۱۳۷۰، صص ۷۹-۸۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۱۸۶/ممنوع-ایرانی-های-حمام-اروپاییان-ورود>